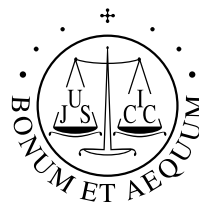

Church Law Society

CHURCH REPORTER

3/2024

Newsletter for the English-speaking members and friends of the Church Law Society
Prague – Brno – Olomouc – Stříbro – České Budějovice

15th March 2024 | Volume 9
Česká verze

O státním svátku 28. října 2023 (výročí vyhlášení československé samostatnosti 1918):
vztyčení českého praporu na Usedlosti Na Skaličkách 24, město Mšeno u Mělníka.

Snímek Záboj Horák

Ukrajinské prapory vlají nad všemi českými městy

Nejen v Praze na desítkách, snad i stovkách budov vlají od února 2022 ukrajinské vlajky. Zejména nad vysokými školami a kulturními institucemi. Jak projev nikým nenařizené iniciativy. Tento spontánní projev lásky českého lidu k napadené Ukrajině se projevuje i na docela malých městech i na vesnicích. Vlajky vyvěšují radnice, soukromé instituce i jednotlivci. Také u nás ve Mšeně ukrajinské vlajky trvale vlají. V poslední době tam byly vyvěšeny i vlajky tibetské.

Kdyby Ukrajina padla a vyvěsila bílý prapor, pak bychom přišli na řadu i my, spolu s Polskem a celou střední Evropou. Máme sice naději, že by se snad civilizovaný svět postavil za nás. Jsme šťastni, že Česká republika je od 12. března 1999 členem NATO. Což si přála naprostá většina obyvatel. A souhlasí s tím podle průzkumu veřejného mínění i dnes. Ten den 12. března je pro nás jakýsi neoficiální národní svátek. Jen občas někteří občané na dně svého srdce trnou úzkostí, zda by spojenci splnili včas své závazky vůči nám. Proto tak úzkostlivě sledují, jak se jednotlivé státy chovají ve vztahu k obraně Ukrajiny.

Ukrajina je nám blízká jazykově, neboť ukrajinský jazyk stojí uprostřed mezi ruštinou a češtinou. Ale také citově. Za první republiky přicházelo mnoho Ukrajinců ze střední a východní Ukrajiny okupované sovětským Ruskem. Byli to uprchlíci (běženci) před bolševickou hrůzovládou. V naší zemi si zachránili život a mnozí vystudovali. Sám si ještě pamatuji na ukrajinské lékaře z doby naší první republiky.

Západní část Ukrajiny, Halič, patřila tehdy k Polsku, a nejzápadnější část, Podkarpatská Rus (Subcarpathian Ruthenia), byla v letech 1918–1945 součástí Československa. Naši Ukrajinci měli po celou dobu první republiky převážně dobrý a loajální vztah ke společné vládě v Praze. Poměrně velký počet Ukrajinců, kteří se k nám přestěhovali z Ukrajiny v posledních 25 letech, pochází právě z Podkarpatské Rusi. I my máme jednu rodinu odtamtud v naší katolické farnosti ve Mšeně.

V počtu přijatých Ukrajinců na území naší republiky jsme vzhledem k celkovému počtu obyvatel na prvním místě na světě. Ale i v absolutním počtu – jde o více než 300 tisíc osob – jsme na jednom z předních míst. Všichni se brzy naučili česky a mají u nás pěkná zaměstnání.

A nyní náš prezident a předseda vlády opatřili pro Ukrajinu tak velký počet *dělostřelecké munice*, že to vzbuzuje pozornost na celém světě. Pan prezident Petr Pavel jako generál a bývalý velitel významné složky NATO velmi dobře zná vojenské potřeby Ukrajiny. Kanony nestačí, když není střelivo. Takže zatím tak trochu suplujeme Spojené státy, které mají v této věci váhavý postoj. Ideově stojí na správné straně, ale skutky nejsou tak rychlé, jak by bylo zapotřebí.

A to nejenom my, ale i Spojené státy jsou na hranicích Ruska. Jen pár desítek kilometrů v Beringově úžině dělí USA a Rusko. Rusko nikdy nezapomnělo, že Aljaška byla její, jak nám už ve škole naši komunističtí učitelé vtloukali do hlavy. Již jednou jsme připomněli slova prezidenta Havla, že problém Ruska je v tom, že neví, kde začíná a kde končí. Či přeloženo do aktuálního jazyka: mezi jeho požadavky je nadvláda nad celou středovýchodní Evropou, od Ukrajiny po Rakousko, i nad celým Balkánem, jak o to již carové usilovali. Ale i návrat Aljašky do ruských rukou.

Hrozíme se myšlenky bílé vlajky nad Ukrajinou. Snad se opravdu Svätý otec jen tak trochu spletl. Tak to i úřady Apoštolského stolce komentovaly: měl snad na mysli jen chvilkové

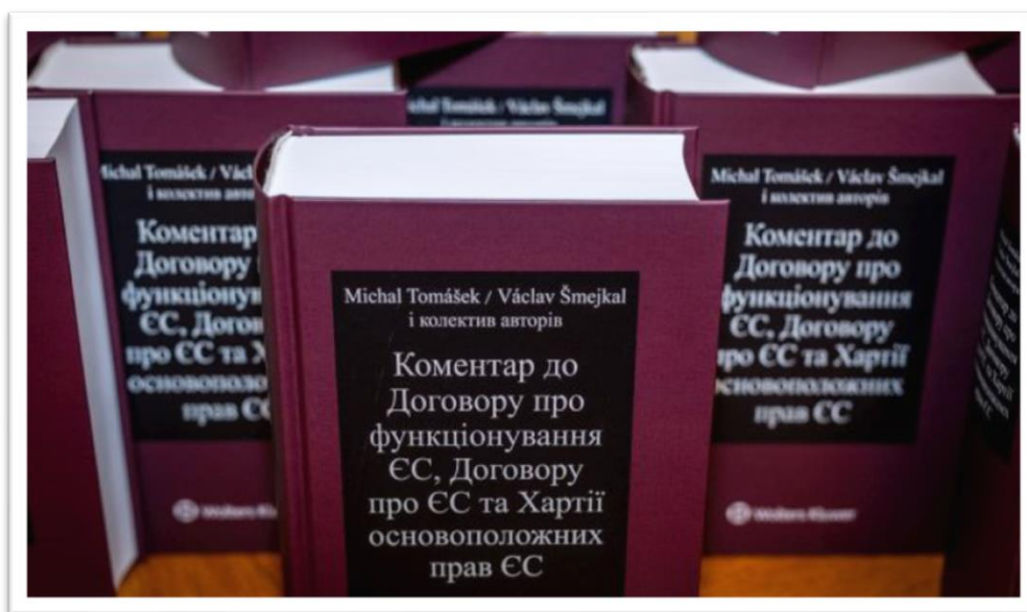
příměří, ne vzdát se a přijmout ruskou okupaci. Tak to 13. března vyjádřil i kardinál státní sekretář Pietro Parolin.

S appeasementem máme my Češi a Slováci své zkušenosti: vzpomeňme na pány Chamberlaina a Daladiera v Mnichově v září 1938. Kdyby nevyvěšovali bílou vlajku, nebylo by to možná stálo celou Evropu a svět strašlivou druhou světovou válku. Československo bylo připraveno bojovat. Zůstalo osamělé. Naši spojenci, francouzský a britský lid, nás opustili a tlačili na nás, abychom se vzdali. Co jiného nám zbývalo, neboť naděje, že bychom se sami ubránili, nebyla. Ale tu ostudu, že jsme se nebránili, neseme na dně své duše po celé generace dodnes. Jak naši rodiče zpívali polskou hymnu s nadšením, že se Poláci po svém napadení v září 1939 bránili. Západní spojenci tentokrát už nespali, ale podpora, kterou poskytli Polsku, byla slabá. Porážku Polska jsme museli oplakat.

Principiálně jako křesťané raději nastavíme druhou tvář, ale nesmíme nastavovat druhou tvář své ženy, dětí a celého národa. Máme se vždy a za všech okolností agresoru bránit.

Jiří Rajmund Tretera

Prof. Michal Tomášek z Prahy zorganizoval překlad předpisů Evropské unie do ukrajinštiny

Komentář k dokumentům EU vychází v Praze ukrajinsky

Smlouva o fungování EU, Smlouva o EU a Listina základních práv EU. Komentář k těmto třem základním dokumentům, kterými se řídí Evropská unie, nově vychází také v ukrajinštině.

Upravují fungování Evropské unie a jsou základními kameny evropského společenství, ke kterému by se ráda připojila i Ukrajina. Komentář ke Smlouvě o fungování EU, Smlouvě o EU

a Listině základních práv EU nemají dosud vydané ve svých jazycích dokonce ani některé členské státy. Tým právníků z právnických fakult Univerzity Karlovy v Praze, Masarykovy univerzity v Brně, Univerzity Palackého v Olomouci a Západočeské univerzity v Plzni se postaral o to, aby u příležitosti českého předsednictví EU v roce 2022 vyšel v češtině. Tehdy tým přišel také s myšlenkou, oslovit zkušené překladatele a vydat jej také v ukrajinštině. Nad tímto projektem pak převzal záštitu přímo předseda vlády České republiky Petr Fiala.

Toto vědecky náročné a obsáhlé dílo u příležitosti dvouletého výročí ruské agrese na Ukrajině vydalo nakladatelství Wolters Kluwer. Online je navíc k dispozici na Ukrajině všem zájemcům zdarma, jak podotkl odborný garant projektu profesor **Michal Tomášek**, proděkan Právnické fakulty Univerzity Karlovy a vedoucí její Katedry evropského práva, který během slavnostní prezentace komentáře v pondělí 26. února 2024 v pražském Karolinu podotkl, že komentář s nadšením kvitoval už ukrajinský Ústavní soud.

„Je velice cenné, že Ukrajina na své cestě k EU dostává k dispozici komentář připravený českými autory, protože naše právní myšlení je velmi podobné. Čím podobnější je právní myšlení, tím je to pro čtenáře stravitelnější, než kdyby Ukrajina dostala například komentář britský nebo německý. Naše historická zkušenost a přístup k řadě pojmů a institutů je totiž velice podobná,“ podotkl profesor Tomášek, který také vyzdvihl práci svého kolegy z katedry docenta Václava Šmejkal, protože i on se na projektu intenzivně podílel.

Komentář vydaný v ukrajinštině vedle profesora Tomáška prezentovali také rektorka Univerzity Karlovy profesorka Milena Králíčková a ministr české vlády pro evropské záležitosti Martin Dvořák, který zdůraznil, jak důležitá je pro něj myšlenka svobodné Evropy žijící v míru.

Zleva ministr Martin Dvořák, rektorka Univerzity Karlovy Milena Králíčková a prof. Michal Tomášek prezentují ukrajinský překlad komentáře.

Z projevu ministra pro evropské záležitosti Martina Dvořáka vyjímáme: „Žili jsme osmdesát let v míru, to v délce trvání nemá obdoby. I proto je naší povinností pomáhat Ukrajině, aby byla schopná se agresorovi bránit. Je naší povinností přijímat válečné uprchlíky, kteří v ničivé válce ztratili svoje blízké a své domovy. Je naší povinností dělat také rozhodnutí, která umožní Ukrajině rozvíjet se a svobodně žít i v dalších letech. Domnívám se, že právě členství Ukrajiny v Evropské unii je krok tím správným směrem. Nemám vůbec naivní představy, že agresor ze dne na den skončí svou brutální válku. Je vhodné si znovu a znovu připomínat slova prezidenta České republiky Václava Havla, že ‚problém Ruska je ten, že neví, kde začíná a kde končí‘. O to více je nutné si jasně ukázat, kde začíná svobodná a demokratická Evropa, kde není prostor pro říše zla, kde se nikdo nemusí bát vyjádřit svůj názor a kde jsou respektována základní lidská práva. Ukrajina do svobodného světa patří. Naší povinností je udělat pro její vstup do této společnosti vše, co dokážeme a co je v našich silách.“

Její Magnificence rektorka profesorka Milena Králíčková podotkla, že ji velice těší, že se Univerzita Karlova zapojuje do takto důležitých aktivit. „Zarátuji tento počín do všeho, co se Univerzita Karlova pro podporu Ukrajiny snaží od února roku 2022 dělat. Ten rám k této krásné ozdobě a drahokamu, který dnes budeme prezentovat, se skládá z podpory ukrajinských studentů. Univerzita Karlova nabídla místa ke studiu stovkám ukrajinských studentů a studentek. Moc mě těší, že mnozí jsou v našich studijních programech úspěšní a někteří z nich už i absolvovali. Kromě pomoci ukrajinským studentům se nám podařilo podpořit také desítky ukrajinských akademiků a akademiček,“ podotkla rektorka a připomněla, že právě v pondělí dopoledne v Karolinu debatovaly desítky vědců a vědkyň původem z Ukrajiny o tom, jak mohou žádat o evropské výzkumné granty či jak se mohou zapojovat do univerzitních aliancí či do projektu Eastern Partnership University Cluster.

Článek i snímky jsou převzaty z redakce Forum UK, redakčně zestručněno

Děkovný dopis předsedy Nejvyššího soudu Ukrajiny z 12. března 2024

Prof. JUDr. PhDr. mult. DrSc.
Michal TOMÁŠEK
Head of the Department of European
Law, Vice-dean of the Faculty of Law,
Charles University
Prague, Czech Republic

Doc. JUDr. Václav ŠMEJKAL, Ph.D.,
DEA, Associate Professor
Department of European Law
Charles University, Faculty of Law
Prague, Czech Republic

Dear Mr TOMÁŠEK,
Dear Mr ŠMEJKAL,

Let me express my sincere gratitude to you and the entire team of experts and translators for their contribution in publishing the Ukrainian Commentary on the founding documents of the European Union.

This is particularly relevant and important input into the adaptation of Ukrainian legislation to the law of the European Union. When Ukraine becomes the EU member, the national courts will be tasked of applying the EU law on a daily basis. Therefore, the Commentary on the Treaty on the Functioning of the EU, the Treaty on the EU and the Charter of Fundamental Rights of the EU will greatly help Ukraine on its path to understand the EU law.

We are aware that the road to the EU membership will not be easy. Our efforts have made some headway, but much remains to be done.

With my renewed thanks, please accept the expression of my highest consideration and sincere appreciation for your valuable efforts to support our country.

Yours sincerely,

President of the Supreme Court

Stanislav KRAVCHENKO

Masarykovo výročí

Dne 7. března 2024, na dřívější památku svatého Tomáše Akvinského, se v naší zemi od roku 1919 slaví narozeniny prezidenta Osvoboditele Tomáše Garrigue Masaryka (1850–1937). Bez tohoto velikého muže a jeho spolupracovníka sociologa Edvarda Beneše by nebylo naší svobody a samostatnosti. Vždyť to bylo jen tak na vlásku, abychom po první světové válce získali samostatnost. Byl to velký mravní úkol, dovést český národ k tomu, oč před časem přišel, tj. k suverenitě vlastního státu. A zapojit do toho i slovenský národ.

Nemusíme souhlasit se vším, co profesor filosofie T. G. Masaryk za svůj dlouhý život řekl či prosazoval. Jako katolíky nás bude vždy bolet, že neměl dostatek smyslu pro katolickou církev. Jeho křesťanská víra, založená na individuálním přístupu, i když pod vlivem hlubokého myšlení amerických puritánů, byla a je i dnes obdivována. Ale církve, i ta jeho, Českobratrská evangelická, jaksi z toho vypadly.

Velice jasnozřivé bylo jeho radikální odmítnutí úvah části romantické české inteligence dát se do služeb Ruska. V několika svých spisech píše o svých zkušenostech, které učinil při návštěvách Ruska. Odhalil naprostou odlišnost ruské národní povahy od české. A absolutní a tradiční nespolehlivost ruské diplomacie v dějinách. Jediná orientace, která je podle něho správná, je na západní Evropu a severní Ameriku. Dovolím si k tomu přidat: české země geograficky sice leží na východ od Německa, ale duchovně jsou na západ od Německa.

Jeho činy od přípravy na exil hned po vypuknutí světové války v roce 1914, odchod na západ koncem toho roku a vedení zahraničního odboje, převážně z Francie a USA, byly heroické. Přes oběti, které přinášela jeho rodina v Praze. Jen dennodenní mravenčí práci, kterou hlásal, mohl zvítězit. K jeho úspěchu přispělo, že ze zahraničních Čechů a Slováků a později z těch, kdo přeběhli z rakousko-uherské armády, zorganizoval československé legie v Rusku, Itálii a Francii. Legie v Rusku dosáhly počtu více než 40 tisíc mužů. Na frontě se osvědčili obzvláště v době Prozatímní vlády. Bolševici je chtěli odzbrojit. Demokraticky cítící se Češi, po domluvě se svým nejvyšším velitelem T. G. Masarykem, to odmítli a ovládli celou Sibiřskou magistrálu až po Vladivostok. Západní diplomacie v nich viděla velikou spojeneckou sílu.

Odboj Masaryk zpočátku financoval ze svých a Benešových peněz a během doby získal velkou finanční pomoc od jednoho milionu Čechů a Slováků v USA, které jako by zázrakem přesvědčil o smysluplnosti jím vedeného odboje. Tito američtí krajané byli spolutvůrci Československa. A také podpora řady stoupenců českého národa v Anglii a Francii. Vzdělané kruhy v Itálii si vzal na starosti Masarykův slovenský spolupracovník Milan Rastislav Štefánik, astronom a meteorolog z pražské univerzity, který jako francouzský občan nakonec vstoupil do tamější armády a udělal rychlou kariéru od poručíka až po generála. Jako meteorolog totiž mnohokrát předpověděl hnutí větru, což zahraňovalo Francouze před německým bojovým plynem.

Čtyřikrát byl Masaryk zvolen prezidentem Československé republiky. Nikdy se nedal přemluvit k autoritativní vládě, ačkoliv občasně zmatky demokratického režimu k tomu vyzývaly. Byl zásadním a zapřísáhlým demokratem. Přál si však nikoli mechanickou demokracii, ale *humanitní demokracii*, která nevychází z momentální nálady lidu, ale z moudrých myšlenek, na kterých se většina vzdělaného a kultivovaného národa shodne.

Jiří Rajmund Tretera

Duchovní správa právníků v Praze

Březnové setkání duchovní správy právníků v Praze a vpád kanonického práva do církevní praxe

Ve čtvrtek 7. března 2024, v týdnu po třetí neděli postní, bylo i naše setkání v kostele sv. Františka z Assisi na Starém Městě pražském, u paty Karlova mostu, prodchnuto postním duchem. Všichni jsme si připomněli, že potřebujeme pokání a přípravu na nový start o Ježíšově velikonočním vítězství. V tichosti jsme šli do svého nitra při mši svaté i při našem následném setkání.

To mocné vanutí Ducha je vždy podpořeno hrou na jeden z nejstarších varhanních nástrojů v Praze, který je právě v tom kostele. Jsme šťastni, že pokaždé nám přichází na varhany hrát pan Adam Němec, varhanní virtuos z kostela Nanebevzetí Panny Marie na Karlově. Jen ten, kdo žije duchovním a opravdovým křesťanským životem, je schopen předat zvěst naší víry prostřednictvím hudby. Doprovod zpěvu v kostele je více než pouhý koncert. A máme štěstí, že to můžeme s naším panem varhaníkem prožívat.

Význam má i to, že přichází spolu i se svou manželkou Anežkou, naší milou spolupracovnicí, která je absolventkou naší právnické fakulty a všech pěti předmětů církevního práva, které se na ní vyučují, i několika seminářů z tohoto oboru. Je také členkou Společnosti pro církevní právo a pomáhá našemu vedení organizovat večery na téma „Působení práva ve společnosti a v církvích“ pro širokou veřejnost několikrát do roka.

Strízlivému duchu postní doby odpovídalo také zastoupení Božího lidu při mešní oběti: u oltáře byl tentokrát jen jeden kněz, prof. Jiří Rajmund Tretera OP, a přisluhoval mu také jen jeden ministrant, doc. Záboj Horák.

Každé naše následné sezení v refektáři křižovnického kláštera přináší něco nového. Plánovanou procházku pravidly slavení mše svaté jsme odsunuli na příští setkání a raději jsme se vnořili do vyprávění přítomných o jejich činnosti v právní praxi. Absolventi naší fakulty Sylvie Grulichová a Jakub Nagy, i doktorka z Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy Eva Vybíralová vyprávěli o své činnosti v institucích, kde jsou zaměstnáni. A my jsme jim všichni kladli mnoho otázek. Tak jsme byli vyprávěním zaujati.

Jsme vděčni, že nám P. David Kučerka OCr opět připravil pohoštění. Se slovy, že tentokrát bude jen pravé postní. Ale bylo moc dobré.

Nakonec byl náš večer završen informačním vpádem do míst, kde se kanonické právo uskutečňuje v praxi: do pastorační činnosti otce Rajmunda kolem 4 farností a 8 kostelů litoměřické diecéze, ještě v oblasti středních Čech, v mladoboleslavském vikariátu, o které po dohodě s místním farářem a na jeho výzvu společně s ním pečuje. Pro lepší zajištění pastorače jsme se rozhodli vydávat *Mšenské farní listy*, *Měsíčník farností ve Mšeně, Skalsku, Kadlíně a Bukovně*.

Jako protějšek k periodiku *Mšensko, Noviny pro Mšensko a okolí*, které vydává Městský úřad ve Mšeně a kam jsme také už minulý měsíc přispěli dvěma krátkými články.

Naše sezení v křižovnickém klášteře se změnilo v generální štáb připravovaných novin. Dohodli jsme, že také naše noviny budou stejně jako *Mšensko* měsíčníkem o rozsahu 12 stran s řadou drobných článků s velkým množstvím fotodokumentace. V černobílém provedení (na barevné nemáme dost peněz). Adresátem budou věřící ve všech farních i filiálních kostelích i široká veřejnost v městech o obcích, kam až mšenská duchovní správa sahá. Noviny budeme rozdávat zdarma. Po několika exemplářích bude dostávat městská knihovna a všechny obchody, které nabízejí *Mšensko*. A také městské a obecní úřady a všechny sociální, kulturní a školské instituce.

Tajemník Společnosti pro církevní právo Tomáš Grundza nám podal zprávu o svém úspěšném jednání u tiskaře i cenovou kalkulaci. Tisk nám bude poskytnut obratem, do druhého dne od předání sazby. Dotáhli jsme přípravnou fázi společnou diskusí nad nultým číslem *Mšenských farních listů* do konce a požádali našeho spolupracovníka a absolventa naší fakulty Marka Nováka o layout tohoto čísla, které má být pomocníkem při přípravě na Velikonoce.

Sponzorem *Mšenských listů* bude Zábaj Horák, vydavatelem Společnost pro církevní právo. Litoměřické biskupství požádáme o církevní souhlas. ISSN a tiskárnu zajistí Tomáš Grundza.

Byli jsme na postní duchovní obnově v Bělé pod Bezdězem

Již vícekrát jsme byli na faře v Bělé. Vždyť je to sídlo okrskového vikáře mladoboleslavského vikariátu, k němuž naše mšenská farnost patří. R. D. Kamil Škoda, mladý farář a vikář, diecézní kaplan pro mládež, známý varhanní virtuos, náš vždy mile přijímá, už od naší první návštěvy u něho o posledních Vánocích. Vždyť jsme mu také k jeho 40. narozeninám gratulovali.

Tentokrát nás pozval na **sobotu 9. března 2024** na duchovní obnovu. Začala mší svatou ve farním kostele Povýšení svatého Kříže v 9.00, kterou R. D. Kamil Škoda a P. Rajmund Tretera OP koncebrovali. Káva na faře, plánovaná na 10.00, nás postavila na nohy. Ten den jsme byli totiž zaskočeni chladem a prudkým větrem. Ve velkém farním sále jsme od 10.30 pokračovali duchovním programem.

Nejprve se představili Záboj Horák a Jiří Rajmund Tretera vyprávěním o zásazích shůry ve svém životě. Potom každý ze čtrnácti účastníků pověděl něco o sobě.

Následovala *duchovní přednáška* otce Rajmunda. Nejprve navázal na své kázání při mši svaté a pokračoval ve výkladu perikopy z Evangelia podle Lukáše, která na tu sobotu připadla, a sice L 18, 9–14, v níž je zachyceno podobenství o farizeji a celníkovi. Zamysleli jsme se společně nad tím, co to znamená pro náš život a jak máme ve své postní obnově pokračovat. S vědomím, že ti, kdo se povyšují, budou poníženi, a kdo se ponižují, budou povýšeni. Úderem 12 hodiny všichni povstali a pomodlili se obvyklou polední modlitbu Anděl Páně. Po ní se opět všichni vrátili do kostela a před Nejsvětější svátostí vystavenou v monstranci půl hodiny adorovali.

Text a snímek Záboj Horák

Něco málo o rekonstrukci usedlosti Na Skaličkách a jejím duchovním využití

Od září 2023 se věnuje Záboj Horák organizaci rekonstrukce svého rodového sídla Na Skaličkách 24 ve Mšeně u Mělníka, v němž se svými rodiči pobýval již od svého narození v roce 1975. Má dost zkušeností s pracemi na jeho zahradách, kterých se účastnil i za svého studia na právnické fakultě i později. Však byl v kostele sv. Martina ve Mšeně spolu se svým bratrem u prvního svatého přijímání a přijal z rukou litoměřického biskupa Koukla svaté biřmování.

Spolu s ním se tomuto dílu věnuje i P. Jiří Rajmund Tretera OP. Oba pak vypomáhají ve farním kostele, k němuž nemají daleko. Stačí pár kroků okolo sokolovny v těsném sousedství usedlosti, přes Náměstí Míru s radnicí a sochou Panny Marie a svatých Šebestiána a Rocha, a hned jsou u mohutného neorománského kostela sv. Martina v čele Masarykovy třídy. Je to celkem jen asi 100 metrů.

Nedávno byla provedena rekonstrukce střechy **na hlavní budově** a koupena nová vrata. Do Vánoc byly vyvločkovány komíny a zakoupeno několikero nových krbových kamen na dřevo i elektrických akumulčních kamen. V prvním poschodí se právě spojily dvě místnosti a buduje se sál pro knihovnu, počítačovou pracovnu, *čítárnu* a *obrazovou galerii*. Nově se zařizují *pokoje pro hosty*, velká koupelna, sociální zařízení a prádelna.

V přízemí se *v kapli a jídelně scházíme již nyní s farníky a návštěvami k rozhovoru, přípravě na křest a základnímu náboženskému vzdělávání*. Nemusíme pak zatápět ještě v další místnosti na faře. Zde se topí tak jako tak. Vedle koridoru mezi kuchyní a hudebním salonkem se likviduje stará koupelna, buduje nová, včetně sociálního zařízení. V mezipatře umístěné staré sociální zařízení nabude spíše muzeálního významu. V ložnici byla založena druhá část galerie.

Za přední zahradou, na jejímž boku stojí dva přízemní domky o 4 místnostech, se nalézá mohutná a rozsáhlá **stodola s vysokou střechou**. Ta bude, dá-li Pán, do podzimu přestavěna tak, že v její největší prostoře s vlastními vraty bude zbudován přednáškový sál s krbem, zařízením na promítání filmů a s klavírním křídlem. Také garáž uprostřed stodoly bude obnovena. Upravena bude i prostora na jejím druhém konci, kde jsou dílny a průchod na zadní, rozsáhlejší zahradu.

Na přednášky, koncerty a do kina budou zváni farníci i sousedé trvale ve městě a okolí bydlící. Ale i majitelé domků z Prahy i z velkých měst v severní polovině Čech, kteří sem přijíždějí do svých letních sídel. Na konec i turisté a poutníci, kteří v davech a zástupech procházejí Mšenem jako vstupní bránou do přírodní rezervace kolem romantického kokořínského údolí a na hrady a zámky Kokořín, Houska, Lobeč a Bezděz nebo stoupají k rozhledně na Vrátenské hoře nad Mšenem. A procházejí právě ulicí Na Skaličkách, kolem oken usedlosti.

Možná se trochou skepse na rtech ptáte, jak často bude ten vpád do soukromí trpěn. Odpověď je nasnadě: zpočátku možná každou sobotu. S pauzou o největších zimách od prosince do února. Na podzim a na jaře se na ten den vždy zatopí v tom plánovaném velkém krbu, který navrhl a přislíbil vybudovat náš mistr a majitel kominické a kamnářské firmy, který je nadále organizátorem většiny rekonstrukčních prací. O prázdninách se budou představení konat možná i v ostatní dny týdne. Zde je to obráceně než v našich metropolích. Právě v létě je tu největší zájem o veřejné akce a společenský život. A také větší počet obyvatel.

Nejprve bude napravena nedokončená oprava střechy stodoly. Do léta by měla být hotova a v pořádku celá střecha. Ve spolupráci se zahradnictvím, které prořezalo stromy a nyní připravuje půdu, bude očištěna kameny vydlážděná přístupová cesta od hlavní brány až ke garáži a přednáškovému sálu. Kromě přední části, tj. dvora mezi bránou a přední zahradou, kde bude zbudována zámková dlažba.

Snad se podaří v létě nově omítnout celou hlavní budovu (viz snímek na titulní straně tohoto čísla Church Reporteru), aby zářila do světa novotou a elegancí a sloužila za důstojnou reklamu. Také všechna okna budou plná květin. Vpředu i vzadu. Květinám se zde dobře daří, i ptactvu.

Church Reporter – Newsletter for the English-speaking members and friends of the Church Law Society, Prague – Brno – Olomouc – Stříbro – České Budějovice, published by Church Law Society, Sudoměřská 25, 130 00 Praha 3, CZ.

Snímek na titulní straně: O státním svátku 28. října 2023 (výročí vyhlášení československé samostatnosti 1918): vztyčení českého praporu na Usedlosti Na Skaličkách 24, město Mšeno u Mělníka.

Snímek Záboj Horák

Editor-in-Chief:	Rev. Jiří Rajmund Tretera OP
Deputy Editor-in-Chief:	Záboj Horák
Executive Editor:	Jakub Nagy
Technical Editor:	Tomáš Grundza
English translation:	Gareth Davies
Layout:	Marek Novák

Dostupné na: scep.prf.cuni.cz/newsletter. Vychází uprostřed každého měsíce ve dvou verzích: anglicky a česky. Rozesílán na 970 adres.

E-mail: scep@prf.cuni.cz

ISSN 2695-012X